

הצוה א

פֶּרְשָׁתֵּנוּ פֹּתַחַת בָּצּוֹוי וַיִּקְחָה אֶלְيָה שְׁמֹן זִית זַה...
לְהַעֲלָת גֵּר תְּמִיד' – הַדְּלָקָת הַמְנוֹרָה.

כַּשְׁחִצְטָרְכוּ לְעַשׂוֹת אֶת כֶּלֶי הַמִּשְׁכָּן וְהַגִּיעוּ לְעַשֵּׂית
הַמְנוֹרָה 'נִתְקַשֵּׁה בָּה מִשָּׁה'. חֻזְלָם מִסְבִּירִים שְׁמַפֵּה רַבְנָנוּ לֹא
יִדְעַ כִּי־צָד לְעַשׂוֹת אֶת הַמְנוֹרָה. אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ־בָּרוּךְ־ הוּא
לְהַשְׁלִיךְ אֶת הַזָּהָב לְתוֹךְ הָאָשׁ, וְכֵךְ נוֹצֵרָה הַמְנוֹרָה.

בַּמָּה שׁוֹנֵה הַמְנוֹרָה מִכֶּלֶי הַמִּשְׁכָּן הָאַחֲרִים? מִדּוֹעַ יְדֻעַ
מִשָּׁה כִּי־צָד לְהַכִּין אֶת כָּל הַכְּלִים וּרְקֵא אֶת מִעֵשָׂה הַמְנוֹרָה
לֹא הַבִּין?

הַמְנוֹרָה הִיְתָה עֲשֹׂוִיה זָהָב וַתִּפְקִידָה לְהָאֵר אֶת הַחַשֶּׁה,
כַּד שֶׁהַכְּלִיל יַרְאֵו שַׁהַשְׁכִּינָה שׂוֹרָה בִּיִּשְׂרָאֵל. הַשְּׁרָאֵת הַשְׁכִּינָה
בָּאַפְןֵן הַגְּעַלָּה בִּיּוֹתֶר הִיְתָה דּוֹקָא בִּמִּשְׁכָּן שְׁעַשְׂוֵי מְחֻמְרִים
גְּשֻׁמִּים.

לְכֹאָרָה, אָפָלָר לְחַשּׁוֹב שַׁהַמִּשְׁכָּת הַשְׁכִּינָה לְמִטָּה תְּהָא
בְּלִמוד, בְּתִפְלָה, בְּעֲבוֹדָה, אֲךְ לֹא, הַשְׁכִּינָה שׂוֹרָה דּוֹקָא
בְּבֵית גְּשֻׁמִּי. בְּבֵית־הַמִּקְדָּשׁ.

וַיְזַהֲרֵה שָׁאַלְתּוּ שֶׁל מֹשֶׁה. כִּי־צַד תִּתְכַּן הַהָּאָרֶה הַגְּפַלָּא
הַזֶּוּ שֶׁל הַאֲוֹר הַאֱלֹקִי זוֹקָא בְּאַמְצָעוֹת הַגְּשֻׁמִּוֹת? כִּי־צַד
עֲוֹשִׁים מְנוּרָה מְהֹזָּב הַחֲמָרִי?

עַל כֵּה עֲנָה לוּ הַקָּדוֹש־בָּרוּך־הָוּא: אָכֵן, הָאָדָם לֹא יִכְלֶל
לְבִצָּע הַמְשֻׁכָּה זוּ. הַקָּדוֹש־בָּרוּך־הָוּא עֹשֶׂה זוֹאת! מִהָּאָדָם
נִדְרֶשׁ לְהַשְׁלִיךְ אֶת הַזָּבָב לְתוֹךְ הַאֲשָׁר, וְהַקָּדוֹש־בָּרוּך־הָוּא
כֹּבֶר יִצְוֶר מִזָּה אֶת הַמְנוּרָה. כִּאֲשֶׁר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִנְדְּבִים
מִהָּחָמָרִים הַגְּשֻׁמִּים תְּרוּמָה לָהּ, לְמִקְדָּשׁ, נוֹצֵר הַבַּיִת בְּזַ
שׁוֹכְנַת הַשְׁכִּינָה.

הַמִּקְדָּשׁ שְׁהִיָּה עַשְׂוֵי מַעַץ וְאַבָּן חֶרֶב, אֲך֒ הַמִּקְדָּשׁ
הַרוֹחַנִּי, הַמִּקְדָּשׁ שְׁבַלְבוֹ שֶׁל כָּל יִהּוּדִי, בְּשָׁאָר בְּשִׁלְמוֹת בְּכָל
זָמָן, וְאַינוּ בָּזָק מִכֶּל מִצְבָּה.

הַקָּדוֹש־בָּרוּך־הָוּא אוֹמֵר לְיִהּוּדִי: עֲשֵׂה מִקְדָּשׁ מְהֹזָּב!
אַיִּגְנֵי מִסְתְּפִיק בְּרוֹחַנִּיות שְׁלֵךְ, אַיִּגְנֵי מִסְתְּפִיק בְּתוֹרָה שְׁאַתָּה
לוֹמֵד, בְּמִצּוֹות שְׁאַתָּה מִקִּים אוֹ בְּתִפְלָה שְׁאַתָּה מִתְפִּילֶל.
עֲשֵׂה לִי מִקְדָּשׁ מִן הַזָּבָב זוֹקָא, מִהְמַבְחָר שְׁבַגְשֻׁמִּוֹת.

אָמַנָּם, בְּעַצְמָה לֹא תִּכְלֶל לְבִצָּע זוֹאת. אָנִי – הַקָּדוֹש־
בָּרוּך־הָוּא – אַעֲזֹר לְךָ. עַלְיךָ רַק לְהַשְׁלִיךְ אֶת הַזָּבָב לְתוֹךְ

הָאָשׁ. לְהַשְׁלִיךְ אֶת הַגְּשֻׁמִּות לְתוֹךְ הַשְׁלָחַת הָאֱלֹקִית הַיּוֹקְדָת בַּתּוֹךְ. לְגִיצֹּז הַבּוֹעֵר בְּלִבּוֹ שֶׁל כָּל יִהּוּדִי.

כִּשְׂתַּשְׁלִיךְ אֶת הַזָּהָב - גְּשֻׁמִּות, לְאָשׁ הַפְּנִימִיות - רְוֹחֲנִיות, הַשׂוֹאָפָת לְאֱלֹקּוֹת, אָזִי אָנִי אָעֹשָׂה מִמֶּנָּה בַּיּוֹתָר מִקְדָּשׁ. וְאוֹז - יַתְוֹסֵף הַאֲוֹר בְּעוֹלָם, עַד שַׁהְכֵל יִדְעַו שְׁהַשְׁכִּינה שׂוֹרֶה בָּהּ.

(מעובד לפי 'לקוטי שיחות' חלק א עמ' 172-175)

